

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"י

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

וישב - חנוכה

עלון מס' 289

לאומי... מיקי: אבל כתוב נס גדול היה פה על הסביבון, זה לא הנס והחגיגות דווקא על הניצחון של ההדלקה במקדש! אין תשובה! אלו הם הצרות של אבא של מיקי... הנחמה היחידה שיש לי לומר לו, "צרת רבים חצי נחמה..." אתה לא לבד! החג של חנוכה נקבע לכ"ה כסלו ומה פירושו חנו - כה. שחנו סוף סוף בתאריך זה. זאת אומרת שהמלחמה והניצחון שהיו כבר בכ"ד, כי בכ"ה נחו. אי"כ מדוע לא החג לכ"ד? אלא יסוד מעניין, היוונים נלחמו עם ישראל אחת הסיבות כדי למנוע בעדם מללמוד תורה! הניצחון זה לא להניף דגל על חורבות היוונים, הניצחון האמיתי הוא כשניתן לשוב וללמוד תורה ברועה. וזה היה רק בכ"ה. זה אומרת הגמרא במסכת שבת, מאי חנוכה? דתנו רבנן...! שיכלו חכמים באותו הדור לשוב וללמוד תורה נבחת כאן הניצחון האמיתי. זה הניצחון האמיתי על אויבנו שכאנחנו מצליחים לשוב לחיות כפי אמונתנו וכמו שהי צויה ללא מפרעים, אבל בשביל להמשיך לעשות חיים וכפי שהתאוה מושכת אותנו אין זה ניצחון!

"על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל החנמיות שעשית לאבותינו בימיהם הם בזמן הזה"

ישבו אברכי הכולל בבית הכנסת ללמוד, ולפתע היה משהו שריגש אותנו, אין סיבה לא לשתף בזה את כל עם ישראל...! הגיע יהודי יקר לבית הכנסת יחד עם בתו כבת אחת עשרה, יש לו לב ורצון עצום להתקרב, אך בנסיונותיה אם בכל זאת חסר עדיין יש לו דרך ארוכה, וגם דברים אלו יהיו לזכותו. וכך הוא אומר לי, כבוד הרב, הבת שלי היא הצדיקה אמרה לי אבא, כולם תורמים דברים לחיילים, אוכל, בגדים, ועוד... למה לא כדאי אולי שגם אנחנו נתרום לחיילים? האבא היקר הזה אמר לה, לחיילי צה"ל היקרים שכולנו מתפללים לשלוםם ולהצלחתם ושלא תיפול שעה משערות ראשם, ברוך ה' לא חסר כלום. יש רבים טובים שנותנים להם, ומאחר ועומדת המדינה ותאמרו זה מקובל, חובה להעביר משהו... הם כבר יכולים לתת עודף. אבל את צודקת צריך לתרום! בואי עמי ונתרום לחיילים שלא כולם זוכרים אותם, אבל הם בזכויות רבות מגינים על עם ישראל רגע רגע ושעה שעה. וכך הצדיק הזה הביא את הבת שלו לפתח הכולל, כבוד הרב, תעשה לי רשימה ארוכה מה לקנות כל מה שצריך... כתבתי מה שראה לי, הוא מתלונן למה כזה מעט, ועוד הוסיף וקנה כנדבת לבו.

אשריו שידע להעריך את התורה ולומדיה, אבל רבותי מלחמה עם היוונים לא נגמרת, לא סתם קבעו חג שלם על זה, פשוט ידע יודע תעלומות שזו מלחמה תמידית, תמיד יהיו את אלו שעניינהם תרבות יוון שווה להשקיע עליה, כל שקל שהולך מתקצב המדינה לספורי ותאמרו זה מקובל, חובה להעביר את זה כמובן אפילו בזמן מלחמה, כדי לשעשע את הציבור המדוכא. אבל תקציבים לאופק חדש למורים שמסקיעים את כל זמנם לחינוך ילדי ישראל, זה מיותר ולא מתאים בזמן מלחמה. מורים אלו דואגים שיצאו ילדים מחונכים קצת יותר מחלק מילדי ישראל שלצערו מוצאים את עצמם בלי חינוך וברי תרבות... כל חטאם הוא שהם מלמדים לא את ילדי הצד הנכון...

"בימיהם הם", קבוצה קטנה אבל אנשי רוח עם אמונה ובטחון בה' יצאו לקרב חסר סיכוי נגד הגמוניה עצומה בקבוצה הזו קורו מכבים, מטעים נגד רבים עשו את הבלתי יאמן! אישית, אני לא מאמין שכשעה יצאו לקרב הם חשבו שהם ניצחו, הם פשוט עשו מה שראו נכון שהקב"ה יעשה את שלו, אבל הם ידעו שחיים בלי תורה ובלו שמירת שבת ומצוות אין לחיים כאלו טעם. וידעו שאין מלחמה צודקת מזה שכולה לשם שמים!

מכביי הם ר"ת של המילים הנפלאות מי כמוד באלים י-ה. והשליה הקדוש הוסיף ר"ת ברוך כבוד י-ה ממקומו. כל פעולה וכל מעשה הם ידעו זה לא אנוהו בורא עולם, המלחמה היא שלו אנוהו רע עושה דברו. כיום תשאל מה זה מכבי, במקרה הטוב יאמר לך קבוצת ספורט... ובמקרה פחות טוב הוא יאמר לך זה ר"ת של מי כאן בכלל יהודי...

הרב מרדכי נויגרשל מספר על כתבה שראה בעיתון הנמצא בקצה הרחוק מהצד האמנותי... שם כתב בעל הטור... על בנו מיקי שעושה לו "צרות"...! מיקי: אבא, המכבים היו דתיים...! אבא: לא, לא היה פעם דתיים. אבא: אז למה המדתי שיהודה המכבי הרג את זה שרצה להקריב חזיר ע"ג המזבח, מה אנוהו לא אכלנו בשר לבן...! אבא: כן... אתה צודק המכבים היו דתיים. אבא: אז אם היית אז, היית נלחם במכבים...! אבא: לא, הם יהודים! מיקי: רגע, אז היית כמותם! אבא: לא יודע... מיקי: ולמה אתה חונג כיום חנוכה מה אתה חונג את הניצחון של הדתיים?! אבא: לא, זה חג

זמני השבת

- הדלקת נרות: 16:14
- צאת השבת: 17:16
- זמן ר"ת: 17:48

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 16:15
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 16:20	מנחה שב"ק: 16:05
ערבית: 16:40	ערבית מוצ"ש: 17:15

שיעורי תורה:

א-ה - 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי. א,ג,ד: 20:00 - 21:30 - מדרשה לנוער עם ר' אפרים ראם. ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור. שבת: 15:05 - גמרא והלכות שבת מוצא"ש: 19:30 - הלכה לנוער עם הרב משה גבאי.

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00 עי"י הרב פנשה גבאי שליט"א כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

היה מוסר אחד הקרוב לליבו של מרן רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל. עשה הרב הרבה למען הצלחת המוסד, אלא שהייתה תקופה שמוסד זה נקלע לקשיים עד כדי חשש לסגירתו. היה זה דבר שהסריד את מנוחת הרב. לאחר זמן נראה באופק הישועה, גביר בעל אמצעים אמר שייקח את המוסד על כתפיו ויטפל בבעיות שהעיקו על רבנו. הבשורה הגיעה יום חמישי לפני השיעור הקבוע של הרב ובהחלט ראו עליו אור של נחת ושמחה מזה. אף הזדרו רבנו שניתן לקרוא לו כבר לבוא לפני השבת כדי לסגור את העניין כמה שיותר מהר. אך הנה לאחר השיעור כשרצו לסכם את השעה, אמר רבנו, אני חוזר בי מכל העניין, הכל בטל ומבוטל! שאלוהו בתמיהה מה קרה, הכל כבר נראה מצויני! אמר להם הרב, חשבתי לעצמי שיש מישהו שיכול להיות שייפגע מהמהלך הזה! פגיעה! פגיעה! פגיעה! אם יש חשש אין עיסקה!

יהודים בכל הדורות מסרו את נפשם כדי לקיים תורה ומצוות, שאלו אדם על מה אתה נהרג? על שעשיתי ברית מילה לבני. שואלים יהודיה על מה את נהרגת? כי שמרתי את השבת. מסופר במדרשי חז"ל על מערה שהיו בה יהודים שנחבאו והיוונים, ובאו הרשעים האלו הדליקו אש בפתח המערה והחל העשן לחנוק את היהודים. היוונים תנו להם מים לכבות בעצמם את האש, אך הם לא הסכימו לחלל שבת, ומסרו נפש ונחנקו למוות.

אנחנו מודים לה' על הניסים! כל יום מימי החנוכה ואומרים בסוף יבימים החם בזמן הזה" כן גם בזמן הזה על ניסך שבכל יום עמנו! אמר לי משהו לא צריך לתת רעיונות למרצחים הארורים אבל אפילו בפגיעו הקשה סוף שבוע שעבר בו נרצחו ב-ים קדושים וטהורים, סיפר יהודי שהיה שם, איך דקה קודם לכן היו שם מאות אנשים בתחנה והיה האסון אמור להיות רב מימדים. אלא שרגע קודם באו כמה אוטובוסים וכל התחנה התרוקנה. ובלי כל זה, אם רק היו רוצים הרשעים האלו לא לעשות שם פיגוע אלא להמשיך לכבש ירושלים ת"י ולירות על נהג אוטובוס באמצע נסיעה ה' ישמור רק לדמיין לאן אסון כזה יכל להגיע. יש צרות, צרות נוראיות בתקופה זו עקבתא דמשיחא אבל צריך תמיד להבטיג גם ליד ה' והניסים העצומים שנגלים מתוך החושך יש הארה עצומה לעם ישראל.

זה מהות של חג החנוכה להודות ולהלל לה' יתברך! כתב הרמב"ם "מצוות הדלקת נרות חנוכה חביבה היא עד מאוד"! אין לשון כזו ברמב"ם על שום מצוה, וכאשר באים בשמחה ומודים לה', אין דבר יותר חביב מזה להרגיש קרבת ה'.

מעיקר הדין כמה נרות צריך להדליק, נר חנוכה איש וביתו! והמהדרין מהן מהדרין מוסיף והולך כל יום עד שביום השמיני ח' נרות. אנוהו יודעים הידור מצווה עד שליש במצווה. תהדר בכל המצוות עד שליש יותר מהמחיר המקורי ללא הידור. מה קרה במצווה הזו שההידור עלה במאות אחוזים על הסכום המקורי? במקום נר אחד מדליקין כפול שמונה...! דבר ראשון יש לתרץ לפי האמור, זו מצווה של שמחה בקרבת ה' לזה אין גבול ולזה אין דין שליש זה המהות של כל החיים! אבל יש תירוץ של האגון חכם בן ציון אבא שאול זצ"ל, הזהיר בנר הוין ליה בניס תלמידי חכמים! אומר הרב, כשאתה מתעסק עם נרות חנוכה אתה מתעסק עם מכרה של יהלומים! לא יודע כמה עולה שמן זית אבל אתה מקבל מיליונים!!! פעם באו אליו לדין תורה הנהג והמלווה של רבב הסעות, היה ביניהם מריבה על מי מוטל לפתוח את הדלת לתלמידים שעולים... אמר להם הרב, כמה אתם משלמים על פתיחת ההיכל... זה שווה יותר...! כח התורה! שבת שלום.

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

אשה הוציאה את ציפורה או ציפא רח"ל? חציצה נאט"ל?

אם יש מניין צפנית רק אחרי חצות אז מה הפנן לעשות?

מה ציפיק איצפה הפאלק נפות חנוכה סעפ סחנ?

צבע של החינה אין בו ממשות אלא רק מראה ואין חוצץ. צבע של הציפורנים יש בו ממשות. ולכן אם הוא שלם על הציפורן אינו חוצץ. אך אם קולף חלקו זו חציצה כי מקפידה בזה.

לכתחילה יש להתפלל קודם חצות שבוה מקיים קריאת שמע של לילה בזמנה. אך אם יש מניין רק אחר חצות לא יתפלל ביחיד קודם חצות, אלא יקרא קריא"ש קודם, ויתפלל עמהם.

א. להתפלל מנחה מוקדמת שיוכל להסמיך ההדלקה ללילה. ב. להניח בנר שמן למשך זמן של שעה ורבע כדעי שידלק כשיעור בלילה. ג. להניח במקום שלא ייגרר כיבויו ותזוזה כשעובר שם.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

לפנינו סיפור מדהים! המתקשר גם לחג החנוכה במלחמת התרבויות בין תרבות יוון לתרבות היהודית של עם ישראל!

אני גר באזור דתי. לפני כשלוש שנים, הגיעה לרחוב שלנו משפחה שונה, בעלת תשובה. בשכונה שלנו היה איש חסר סבלנות לכל מי שאינו כמוהו. הוא רחש בזו לכל מי שהיה שונה ממנו, וכיון שהיה איש מעט כוחני, איש לא "התחיל" איתו, וכשהוא "התחיל" עם אחרים, הם השתדלו להתרחק ממנו. מידי פעם הוא היה מתחיל לריב עם משפחה כלשהיא או עם עובר אורח שהחנה את מכוניתו לא כפי שצריך...

כשהגיעה משפחת בעלי התשובה לבניין, ליוו אותם דיירי הבניינים הסמוכים ברחמים מבעד לחרכי התריסים, הם ידעו שהדיירים החדשים הולכים לסבול ממנו חודשים ספורים ולאחר מכן להמלט על נפשם, לעיתים תוך הפסד ממון בשל חוזה השכירות.

לא עברו חמש דקות וכבר הוא עמד שם עם הערות למכביר על רכב ההובלות שלא חנה כמו שצריך, על המובילים שהורסים את הבניין ועוד הערות מבזות נגד השכן החדש, אזהרות שונות ומשונות והאשמות שוא. בדרך כלל היו הקטטות פורצות כבר בהתחלה כי לאיש הזה היה כשרון מיוחד להוציא אנשים מדעתם.

אך הדייר החדש היה שונה, הוא בחלט לא היה נראה כאדם שאפשר "לדרוך" עליו. הוא שמר על קור רוח ולא נענה לניסיונות השכן להוביל לריב. לשאלותיו הוא השיב באדיבות: אך בשלב מסוים, הוא נתן בו מבט ששאל ללא מילים: "אתה בסדר?" אח"כ הוא פשוט לא הגיב או אמר: "בסדר גמור, זה ייעשה" או תגובות מסוג זה. מכאן ואילך החלה מסכת הצקות שמטרתה המוצהרת הייתה לגרום להם לעזוב את הבניין, דברים שנאמרו לשכן החדש מפורשות. בכל יום היו הערות אחרות או ניסיון למריבה.

השכן ביקש לריב והוא בדרך כלל השיג את מבוקשו, ולכן הוא היה בטוח בעצמו. חמש משפחות כבר עזבו בגללו, לכן הוא ציפה שגם אלה גם יעזבו. אולם החודשים חלפו והם נשארו במקומם.

הוא ראה זאת כעלבון אישי. כיצד יתכן ששכנים שהוא מציק להם אינם רוצים לעזוב ואפילו אינם נגררים לריב איתו. לכן הוא החליט לזיום כמה מהלכים שיובילו לעימות.

המשפחה החדשה הייתה עדינה מאין כמותה. הם היו מוצאים שקיות אשפה שהונחו ליד דלת ביתם ופשוט ביו מורידים אותן. מכוניתם הייתה מתכללת בקליפות גרעינים והם היו מסירים אותם בשתיקה.

התנהלותו של הדייר החדש נראתה תמוהה. מצד אחד, הוא לא נראה חלש, היה לו מבנה גוף חסון, פניו שידרו עוצמה וחוזק אך בהתנהגותו מול השכן המרושע הוא נהג בצורה כנועה כאילו הוא פחד.

לו הייתה נערכת תחרות בלעצבן את הזולת, השכן המתעלל היה הופך תוך זמן קצר לאלוף העולם. הוא ידע איך להוציא אדם משלוותו, ובדרך כלל היה מצליח בזה תוך עשרים וארבע השעות הראשונות עד שבוע, וגורם לדייר החדש להתעצבן, לצעוק, לאיים ואפילו להכות אותו. בשלב זה הוא היה מערב את המשטרה. השכנים לא העזו להעיד איך הגיעה לו הדחיפה. מבחינת המשטרה ברגע שיש אלימות עוצרים את האדם 24 שעות מכאן קצרה הדרך לשתי חברות ההובלה: אחת שתפנה את השכן החדש וחפציו, והשנייה שתביא את האומלל הבא.

אבל בדייר החדש לא הראה סימני כעס ואפילו לא חשב על מעבר דירה. דבר שגרם להעריכה בקרב השכנים ששאלוהו לאחר אירוע רציני כיצד הוא שורד את ההתעללות הזו, הוא השיב: "כפרת עוונות, כנראה בורא עולם מנסה אותי, אני חייב לעמוד בניסיון".

שבת אחת הגיעו לביתם הורי רעייתו, בעיצומה של השבת הותקף הדייר החדש על ידי השכן המתעלל במילים בוטות לעיני חמיו. לראשונה נראו בעיני השכן החדש

כאב ואפילו ניצוץ של כעס. "כבודו, שבת היא מלועוק, בוא נדבר במוצאי שבת, זה אביה של רעייתי, בוא נכבד אותו". שני שכנים אחרים שלא יכלו לסבול את הדבר פנו לאורח ושיבחו במילים חמות את חתנו. "יש לך אוצר, יהלום בעל מידות, הוא היחיד שהחזיק מעמד ולא התפרץ מול השכן הזה".

השכן המתעלל שהופתע לראות שהם מתערבים ללא חשש, החל לגדף אותם ואח"כ סב על מקומו ונכנס לביתו. השכנים אמרו לו שהם משתוממים לנוכח הבלגתו הבלתי נתפסת ואמרו שאולי הגיע הזמן שיגיב. השכן שהיה נסער ופגוע לא ענה, הוא בירך את השכנים והודה להם על שהתערבו למענו וכי במהלך השבת הוא יחשוב מה לעשות בעניין זה.

במוצאי שבת ערך השכן החדש הבדלה, נפרד מחמיו וחמותו והמתין לבואו של השכן הנרגן כדי לדבר איתו. לפתע נשמעו קולות צעקה של נערי רחוב, הם הקיפו את השכן הנרגן והחלו להלום בו. השכן החדש שהבחין בהתרחשות רץ במהירות ושאל: "מה קורה כאן?" ואז הוא הבחין בשכן העומד במרכז ההתרחשות ומתקף ע"י ארבעה בחורים. "חבריה, הוא אדם מבוגר מהם, אני מבקש שתעזבו את המקום", אמר בקול חד וסמכותי.

שניים מהבחורים החלו לדבר אליו בחוצפה אך הוא לא השיב להם והם החלו להכות את השכן הנרגן. תוך שבריר שניה נבעטו שניים מהבחורים על מכונית חונה, גם השניים האחרים שבאו לעזרתם הועפו לאותו כיוון. השכן המתעלל ששכב עדיין על הרצפה הביט בהשתאות על השכן החדש עדין הנפש שהושיט לו יד ושאל שלומו...

גם תגבורת נוספת של עשרה בחורי רחוב שהגיעה לעזרתם לא הועילה, תוך דקה מצאו כולם את עצמם על הרצפה מייללים, כשאחד הבחורים שאל לפתע את זה שמצליח ככה להעיף אותם... תגיד, "אתה לא...", כן! "זה אני", "אני לא מאמין! מה, חזרת בתשובה?" "שלוש שנים, ברוך ה' ", פנה אל חבריו ואמר, "אתם יודעים עם מי יש לכם עסק, הוא אלוף הארץ באגרוף", והוא החל לספר להם על המדליות שזכה בכל מיני אליפויות בארץ ובעולם.

הם לחצו את ידו וביקשו את סליחתו. הוא נהג בהם בחביבות אך גם גער בהם על שרצו לפגוע באיש מבוגר... מיותר לציין שהשכן המתעלל כבר לא מציק מאז לאיש ובפרט לא לשכן החדש הזה.

מסיפור זה ניתן ללמוד הרבה מוסר השכל. בן אדם שהחליט לעזוב כבוד ותהילה, להתעלם מהקטנות והצקות שקשה להבליג עליהם, ושהיה יכול לפתור במילה אחת את כל מסכת ההתעללויות בו ובמשפחתו ע"י שהיה מגלה את תוארו וכושרו הפיזי. אלא שהוא לא עשה כן, והוא בעצם אלוף מסוג אחר. אלוף שכל אחד מאיתנו היה רוצה להיות: "איזהו גיבור, הכובש את יצרו".

בניין עדי עדי:

התאפקנו הרבה זמן... כעת לכבוד חנוכה אפשר קצת לשחרר... הנה כמה מסקנות זמניות מהמלחמה...
 ישראל - המדינה היחידה שלקצת גשם קוראים "סופה", ולטילים שנופלים על אזרחים קוראים "טפטוף"...
 הצלב האדום הוא לא יותר מאשר "חברת הסעות" באירוע הזה... הדבר הכי מלחיץ באזעקה זה לפגוש יש' את וועד הבית...
 תסבירו לי למה? למה נסראללה הבן מוות הזה בבור שישים מטר באדמה עם מנהרה משוריית משדר בלייב לכל העולם! ואני יורד כמה מטר למטה ואין לי קליטה... אמר מישוהו, בהפסקת סיגריה, כולם מעשנים. בהפסקת אוכל, כולם אוכלים. בהפסקת קפה, כולם שותים. אחר כך מתפללים שבהפסקת אש, כולם יורים...
 למחבלים בעזה... אם אתם רואים יור בקצה המנהרה זה כנראה טיל של צה"ל... ועכשיו ברצינות... ימים של לחימה ואזעקות אתה הגבר... אבל אולי לאשתך קשה קצת יותר, אל תזלזל ברגשותיה; תן תמיכה ועזרה מעל הרגיל... והעיקר... לדבר אמונה בבית, בטחון בה' דברי חזק, והישועה תבוא...!

לע"נ:

- * אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * יוסף בן לאה * ישראל
- * יאיר בן מנחם * מרגלית פנינה בת רחל * עמנואל בן יונה ודוד *
- * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי * תקווה רימה
- * בת נעימה * אליעזר בן נתן * שלמה יצחק בן משה חיים *

פינת ההלכה:

- הלכות הקשורות לחג החנוכה:**
- * מותר לחמם סופגניה ע"ג פלאטה בשבת אף שיש בתוכה ריבה והיא דבר לח.
 - * גם נשים חייבות בהדלקה אם אין להן בעל או הורים המדליקים בעבורם.
 - * מניחים את החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס. [הפוך מהמזוזה].
 - * ידליק את הנר הכי בצד ימין, ולמחר הנר החדש בשמאל ושב לימין לנר הישן.
 - * כשמדליק בפתח הבית ידליק בתוך י" טפחים כ-80 ס"מ מקרקע הבית. ויניח מעל ג' טפחים. וכשמניח בחלון הבית מודד מקרקעית החלון ולא מקרקע הבית.
 - * אין להשתמש לאורו של נר חנוכה אפילו ללמוד תורה. ומותר לאור השמש.
 - * אין חובה להחליף כל יום את הפתילות של הנרות ויכול להדליק מהם יום נוסף.
 - * אם הדליק במקום שיש רוח ייתכן שלא יצא ידי חובה אף אם לבסוף לא כבו הנרות, וידליק שוב במקום תקין ללא שיברך שנית.

זכות העלוז:

- * לרפואת משה עומר בן כרמית * ועדי גל בת חיים * להצלחת
- * ליאור בן פנינה * להצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים בת צופיה
- * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה והצלחה
- * לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה
- * וזיווג הגון. * להצלחתם ובריאותם של עומר ואוהד בני חגית